

دلی انباشته از بهار

نیکی میرزائی

niki.mirzaei@hotmail.com

هوای دل گرفته و خاکستری پائیز

بغض دلتنگی باغ را می ترکاند

مرداب آرام و خسته

مرغابی های مهاجر را بر سینه می فشارد

نیمکت زیر درخت بید

آغوش می گشاید

عطر درخت و سبزه و آب و پرنده

با باد بر می خیزد

بوی خورشید کم رنگ

در باغ می پیچد

هنوز

در آن سوی خزان

دلی انباشته از بهار

بر گیسوان باران دست می کشد

و

زندگی را سبز می خواند .